

[Per Stig Møller]

På den baggrund mener vi i Det Konservativ Folkeparti – tillægsaftalerne taget i betragtning – at dette nok er det bedst mulige resultat, men skulle det vise sig, at man kan opnå et endnu bedre resultat, ser vi naturligvis altid gerne det. Vi ønsker naturligvis midtlinjen, men kan det ikke lade sig gøre, kan vi næppe få et bedre resultat, når vi også tænker på de tillægsaftaler, som skal sikre, at det bornholmske fiskeri fortsat nyder fremme.

Inger Harms (SF):

Når udenrigsministeren kommer med et forslag til ratifikation af en international traktat på baggrund af en aftale, plejer det normalt at komme igennem uden problemer, og SF er da så også altid med, men på baggrund af det, som hr. Ole Espersen har sagt her i dag, og da jeg ikke selv sidder i Det Udenrigspolitiske Nævn, bliver jeg nødt til at sige, at SF må se nøje på det i udvalget.

Jens Peter Jensen (V):

På Venstres vegne kan jeg ganske kort anbefale det, der her foreligger, til vedtagelse. Skulle der så komme supplerende aftaler, der kunne blive værdifulde for os, vil vi da selvfølgelig også medvirke til det. Men det er jo en ratifikation af en aftale, der er underskrevet, og så kan vi altså ikke komme ret meget videre i denne konkrete sag på nuværende tidspunkt. Sådan ligger det.

Mogens Elvensø (FP):

Her i den nyere tid er man jo blevet klar over, hvor vigtigt et område kontinentalsoklerne er. Vi kender alle de diskussioner, der har stået mellem færinger og briter om Rockall – den lille ø, der ligger ude i Atlanterhavet – vi kender alle de forhandlinger, der har været mellem Grønland og Norge om Jan Mayen, og lignende tilfælde, når nogle har villet gøre indhug i disse isolerede øers interesseområder. Vi er ikke utilbøjelige til at tro, at man også har villet gøre det ved Bornholm, for der står jo i bemærkningerne, at man fra østtysk side betragter Bornholm som en for Danmark afsides beliggende ø, og det kan vi ikke anerkende. Vi kan anerkende, at det er en fuldstændig integreret del af det danske rige, og derfor må vi meget nøje overveje de to vigtige interesser, der er knyttet til at lave en sådan grænsedragning mellem

Østtyskland og Bornholm, nemlig fiskeriinteresserne og udnyttelsen af undergrunden. Det er de to interesser, vi må afveje mod hinanden, og derfor vil vi meget gerne, inden vi tager stilling til dette, undersøge det sammen med det bornholmske erhvervsliv.

Grænsedragningen mellem Lolland-Falster og Møn og så Rügen og den vestlige del af Østtyskland er der ikke de store problemer i, men der er problemer vedrørende Bornholm, og hvorfor er der det? Det er, fordi der, hvad angår Bornholm, ikke er opnået en helhedsløsning. Der er overhovedet ikke nået nogen som helst løsning for den østlige del af Bornholm, og derfor stiller vi os meget, meget tvivlende over for det.

Vi vil have en grundig undersøgelse. Vi vil også gerne have en stillingtagen til, hvordan EF ser på det, ligesom Socialdemokratiet sagde det, og vi vil gerne bede om, at disse ting bliver undersøgt meget nøje.

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre tilslutter sig beslutningsforslaget og vil arbejde konstruktivt i udvalget.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne udtrykke Kristeligt Folkepartis store tilfredshed med, at det er lykkedes for Danmark og DDR gennem forhandling at få afklaret et så forholdsvis følsomt område, som dette er, og udtrykke håbet om, at et sådant positivt forhandlingsforløb og resultat kan berede vejen på en lang række andre områder af fælles interesse: forureningsbekæmpelse, kulturel udveksling, videnskabeligt samarbejde, lettelse af persontrafikken og alle mulige andre gode ting. Der er nok at tage fat på, jf. Helsinki-aftalerne. Derfor: Tilfredshed.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Inger Harms har jo ret i, at der er noget ganske usædvanligt i, at vi pludselig skal til at have en debat i folketings salen om spørgsmålet om ratifikation af sådan en aftale, der allerede er underskrevet. Jeg forstår meget godt, at fru Inger Harms så siger: Jamen så bliver vi jo nødt til at kigge nærmere på den. Det forstår jeg også godt at hr. Mogens Elvensø siger. Og jeg deler fru Inger Harms' overraskelse over, at hr. Ole Espersen pludselig rejser den debat. Jeg synes,